

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

25

IN NEDERLAND 60 Cts

OP BLZ. 2

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

MICHELANGELO

MOETEN WE JE
HAAR KNIPPEN
OF JE BAARD SCHEREN ?

MICHELANGELO, DE TITAAN

In het jaar 1488, in de school van het kleine Italiaanse dorp Caprese.

Bravo, Michelangelo !

Dat is hij helemaal !

Plotseling...

Ha, lelijke nietdeug ! Je maakt mij weer belachelijk !... Het is reeds de derde maal dat je de muren van mijn school bevuilt. Buiten !

Diezelfde avond bij signor Buonarroti...

Je bent onverbeterlijk ! Dus, zul je moeten werken als een gewone arbeider !

Wanneer de jonge Michelangelo dertien jaar oud is, wordt hij te Florence opgenomen in het schildersatelier van de gebroeders Ghirlandajo

Op zekere dag zegt meester Domenico Ghirlandajo...

Ziehier een model. Iedereen moet er mij een kopij van maken voor deze avond !

Maar zodra de schilder vertrokken is...

Ik ben het niet eens met die anatomie. In die houding moet die spier anders getekend worden !

's Avonds...

Wie heeft mijn tekening durven verbeteren ?

Ik, omdat ik overtuigd ben dat...

Hoogmoedige bengel ! Zo'n belediging kan ik niet duiden !... Je moet hier geen voet meer zetten ! Buiten !

De volgende dag...

Ja, je had gelijk, jongen ! Het been was slecht getekend. Ik ben er van overtuigd dat je een goed beeldhouwer zult worden. Ziehier een aanbeveling voor mijn vriend Bartoldo.

In het atelier van beeldhouwer Bartoldo haalt Michelangelo zich nieuwe moeilijkheden op de hals

En je noemt dat een Apollo ? Maar mijn beste vriend, dat is een belachelijk beeld !

Moei je met je eigen zaken !

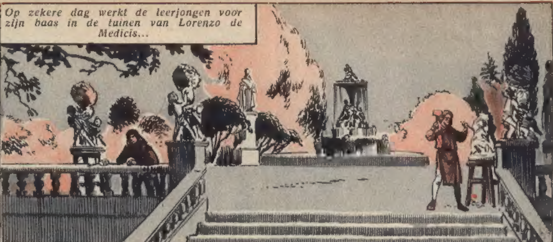
Zie hoe ik zijn neus zou beitelen in jouw plaats...

Mijn meesterwerk ! Ellendeling ! Ik zal jou eens een mooie neus bezorgen...

Pak vast !...

Laat hem los, Luigi !

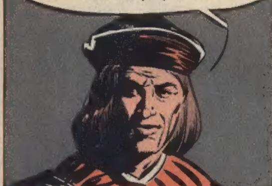

Michelangelo's neusbeen werd gebroken. Hij, die de schoonheid als ideaal nastreeft, voelt zich voor altijd onteerd, en zijn karakter wordt er nog slechter door...

Op zekere dag werkt de leerjongen voor zijn baas in de tuinen van Lorenzo de Medicis...

Je bent reeds klaar met het vrijmaken van de steen ? Dat gaat vlug !...
Bezat ik maar een stuk marmer om te kunnen werken naar mijn zin !

Ik heb hier nog een stuk ongebruikte steen. Kan je daar iets mee doen ?
Dank je ! Ik zal trachten er iets goeds van te maken!

Enkele uren later...
Wat ? Is dat de jongen die dat meesterwerk heeft gemaakt ?
Fantastisch ! Hoe heet je ?
Michelangelo Buonarroti, monsignore !

Ik houd er aan de kunst aan te moedigen. Neem mijn beurs ! Mijn huis staat voor je open !

In het prinselijk milieu van de grote maecenas Lorenzo il Magnifico kan de jonge kunstenaar zich vertrouwd maken met het humanisme, de wijsbegeerte van Plato, de poëzie van Dante...

Lorenzo de Medicis sterft in het jaar 1492 en wordt door zijn zoon Pietro II opgevolgd.
Je beweert beeldhouwer te zijn ? Wel, maak me dan eens een grote sneeuwman !...

Monsignore, ik ben een kunstenaar, en geen huisknecht ! Ik verdraag niet dan men mij voor de aap houdt ! Ik kan mijn onafhankelijkheid niet opofferen voor een plaats aan je tafel... vaarwel !

Op zekere dag in de tuin van het paleis der schepenen...
Ja, de stad bezit nog altijd die grote klomp marmer, en wij zouden er nochtans iets moeten kunnen van maken !

Sinds vijftig jaar hebben tientallen beeldhouwers er al hun Latijn bij verloren. De klomp blijkt onbruikbaar te zijn. Zij hebben hem helemaal verknoeid naarmate zij hem steeds dunner maakten... En er is een diepe driehoekige kloof in de arm !

Excellenties, ik ben beeldhouwer ! Wilt u mij de gelegenheid geven op mijn beurt mijn kans te wagen ?
En waarom niet ? Wij verliezen er toch niets aan !
Goed ! Sla er maar op los !

Michelangelo laat rond de marmeren blok een palissade optrekken, en op 13 september zet hij zich aan het werk...
Ik zie het beeld reeds voor mij staan !

Na vier jaar hard werken bezit de wereld een nieuw, groot meesterwerk.
David ! Wat een wonder !

Het is het mooiste beeld van Florence !
Het is waarachtig levend ! Bravo! Leve Michelangelo !

Pietro de Medicis, die er zich rekenschap van geeft dat hij zich vergist heeft aangaande de waarde van de kunstenaar, maakt zich kwaad...
Ha ! Dat beeldhouwertje hangt me de keel uit ! Men spreekt meer over hem dan over mij ! Dat zet ik hem betaald !...

Michelangelo wordt tijdig gewaarschuwd, en vlucht naar Rome...

Te Rome regeert paus Julius II, een groot kunstliefhebber..
Wees welkom ! Ik weet dat je een groot beeldhouwer zijt. Ik hou van durvers en van mannen die groot zien !

Ik heb aan jou gedacht voor het maken van mijn graftombe...
Rond het graf zou ik veertig beelden willen maken, dan zou het de grootste graftombe zijn van alle tijden !

Ik heb afgezien van het plan ! Ik heb besloten je te gebruiken bij de bouw van de nieuwe Sint-Pieterskerk.

Ziehier architekt Bramante, en een jong familielid van hem, de begaafde schilder Raphaël.
Ik zal hem mijn plannen meedelen... Ik heb er heelwat !

Michelangelo is overrompelend en autoritair...
Ik ken een goed middel om die kerel een toontje lager te doen zingen ! Dat de Paus hem het gewelf van de Sixtijns kapel laat schilderen.

Dat is onmenselijk ! Geen enkel kunstenaar kan iets behoorlijks schilderen op een gewelf van twintig meter op dertien !

Drie dagen later...
Ik heb u uitgekozen om het gewelf van mijn huiskapel te versieren.
Maar, Heilige Vader, ik heb geen ervaring op het gebied van het frescoschilderen. En de schilderkunst, dat is toch iets voor Raphaël.

Het is een bevel, mijn zoon !... De Paus moet men steeds gehoorzamen !
Dat is een werk dat niemand zou aandurven... Goed ! Ik zal er misschien het hachje bij inschieten, maar ik wil het beproeven !

Meer dan 300 m2 te bekladden, en dan nog op vochtige kalk zonder een kans van het te retoucheren... Dat is onbegonnen werk !...

In het jaar 1508 laat Michelangelo uit Florencië zeven bevriende schilders overkomen en hij verdeelt het werk.

Maar na enkele dagen...

Michelangelo herbegint alles van voren af. Hij woont en slaapt in de kapel en onderneemt helemaal alleen het reuzenwerk !

Op zijn stellingen, 20 meter boven de begane grond , in de moeilijkste houdingen, beeldt de geniale schilder in een reeks fresko's het ontstaan van de wereld uit...

Het reuzenwerk duurt maanden, jaren...

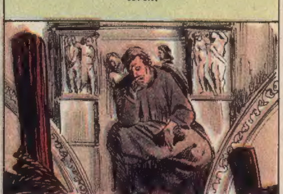

In de middelgewelven heeft hij de schepping, de zondeval, de zondvloed en de verdrijving uit het Aards Paradijs geschilderd.

Boven de kolommen verrijzen de profeten, de sibyllen, een volk van reuzen vol kracht en leven.

De oude Paus voelt zijn einde naderen, en is des te ongeduldiger...

In het jaar 1512, na 48 maanden onmenselijk werken, heeft de sublieme kunstenaar Michelangelo met 343 personages het ontstaan van de wereld uitgebeeld.

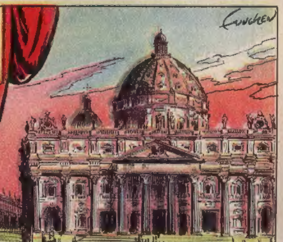

De oude kunstenaar schiep nog talrijke meesterwerken. Prachtige beelden en grafmonumenten : zijn Mozes, zijn krijger, zijn denker, enz...

Het universeel genie dat Michelangelo Buonarroti heette, werd 89 jaar oud ! Zoals hij het gevreesd had, aanschouwde hij de voltooiing niet meer van de Sint-Pietersbasiliek, waarvan hij de plannen had aangevuld. De koepel, die Michelangelo had ontworpen, werd pas 34 jaar na de dood van zijn geniale ontwerper voltooid...

Volgende week : AMELIA EARHART

Einde

ONDER ONS VERMA

IK BEN EEN BABBELAAR!

IK ben een babbelaar. (zo schrijft me een lezer), dat beweert ten minste mijn leraar... en ik geloof dat hij misschien wel gelijk heeft. In ieder geval, wanneer ik slechte punten krijg, of straf moet schrijven, is het steeds omdat ik te veel heb gebabbeld. Zou je mij niet eens een goede remedie tegen die « ziekte » kunnen geven, beste Kuifje ?...

Er bestaat geen betere remedie tegen het babbelen, beste vriend, dan... te zwijgen! En om te zwijgen, heb je alleen maar wat goede wil nodig. Misschien in het begin wat véél goede wil, maar met wilskracht zul je er komen!

Er zijn toch niet heel veel omstandigheden waarin het verboden is te spreken! Alleen maar tijdens de lessen. Is dat dan toch zó erg?

Heb je er nooit aan gedacht het zwijgen in de klas te aanzien als een sport, waar je je kunt in oefenen?

Bekijk het probleem zó eens!

Kuifje

Adressen

Emile Moyson, van Sint-Agatha-Berchem (Brussel), zou graag de adressen van de ambassade van Spanje, Monaco, Portugal, Verenigde Staten, Brazilië, Italië en Belgisch Kongo willen krijgen. Monaco heeft in België geen ambassade, alleen een legatie en Belgisch Kongo kan er geen hebben, gezien het een kolonie is van ons land. Belgisch Kongo hangt rechtstreeks af van het ministerie van Koloniën. Voor wat al deze adressen betreft, legatie van Monaco en het ministerie van Koloniën inclusis, die vind je in het telefoonboek van Brussel. Beste dank voor de felicitaties.

Documentatie

Roger Sterckx, van Ternat (Brabant) zou graag dokumentatie willen vinden over België en Nederland. Voor België kan je je wenden tot het Kommissariaat-Generaal voor Toerisme, Centraal Station, Brussel, en voor Nederland tot een Nederlands gezantschap te Brussel en tot de grote reisagentschappen.

Het Super-Kuifje

IK moet je lof betuigen voor het Super-Kuifje. Ik zend u mijn beste gelukwensen en feliciteer u van harte. Kuifje is zonder twijfel het prachtigste blad dat ik ken! zo schrijft *H. Merckx, van Puurs.*

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Francise Remillard, 396, boulevard Quinn, Longueuil, Prov. de Québec, Canada, twaalf jaar zou in het Frans willen korresponderen met een lezeres uit Kongo of België.

Anne Gevers, Jasmijnstraat, 6, Antwerpen, zou willen korresponderen met een Engels meisje om de Engelse taal te leren.

Lutgarde Bontinck, Hoogstraat, 46, Schellebelle (Oost Vlaanderen) zou graag willen korresponderen met meisjes van ongeveer 13 jaar liefst uit Nederland. Lutgarde houdt van zwemmen, rolschaatsen, fietsen en lezen.

Henk Nix, Bosweg 83, Amersfoort, prov. Utrecht, Holland, zou graag met een verkenner (boy-scout) van ongeveer 14 jaar willen korresponderen in het Engels, Nederlands of Frans. Liefst een jongen uit Zuid-Afrika, Canada of Indonesia.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

WIE HEEFT SCHULD?

EEN automobilist had een grijsaard aangereden en zei :
— Het is beslist niet mijn schuld want ik rijd al vijf jaar.
— En mijn schuld is het ook niet, antwoordde het oudje, want ik loop al zeventig jaar!

ALS OUDERS HELPEN...

Vader : Piet, heeft de meester niet gemerkt dat ik je bij je huiswerk had geholpen ?
Piet : Ik geloof van wel, vader, want hij zei : Hoe is het mogelijk dat één mens alleen zoveel fouten kan maken ?

IN AMERIKA

IN een groot hotel van New York kon men volgend bericht lezen :
« Verboden te roken. Denk aan de brand te Chicago. »
Een grappenmaker had er onder gekribbeld :
« Verboden te spuwen. Denk aan de overstroming van de Mississippi. »
(A. Baekeroodt, Antwerpen.)

DOOF VOOR KLACHTEN!

— Die arme Jansen is stokdoof geworden. Dat zal hem zijn baan kosten...
— Nee, hij is overgeplaatst naar de afdeling Klachten.

HIJ WIST HET NIET

— Hoe heten de inwoners van Parijs eigenlijk ?
— Weet ik niet. Ik ken ze niet allemaal.

DE HELD

Papa : Ja, kinderen, ik heb ook in de oorlog meegevochten. Als de vijanden mij zagen liepen zij wat ze konden !
Piet : En hebben ze u ingehaald ?...

BIJ DE KAPPER

Klant. — Alleen scheren, verstaan. Geen haarknippen, geen shampo, geen gezichtsmassage, geen pommade, geen Gillette-mesjes, geen kosmetiek, geen brillantine, alleen scheren.
Kapper. — Best, meneer... Inzepen of niet ?

MUZIEK

— Sam, wat doe jij tegenwoordig om aan de kost te komen ?
— Och man, ik reis in muziekinstrumenten; ik heb er gisteren alleen reeds duizend verkocht.
— Lieve hemel, kerel... piano's ?
— Neen, zei Sampie..., gramofoonnaalden.

DE OMHALING

Voorzitter : En nu, geachte leden, doen we een omhaling; de opbrengst is voor de Weduwe van de Onbekende Soldaat.

VOOR HET EERST NAAR DE OPERA

Madame. — Je gaat vanavond naar de opera ? Dan zal ik je een tekstboekje geven.
Dienstmeid. — Moet ik meezingen ?

— Geachte luisteraars, thans volgt het weerbericht...

DE TEST VAN DE WEEK

DE JEUGD IS GEESTDRIFTIG

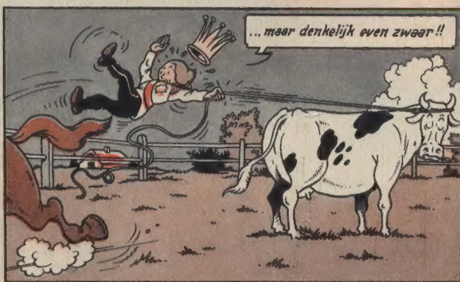
JONGE mensen staan heel spoedig in vuur en vlam voor een of ander idee, voor een of andere zaak. Over het algemeen is de jeugd zeer geestdriftig. Natuurlijk ben jij het ook. Vertel me eens hoe je reageert in volgende omstandigheden ?

1. **Je woont een cirkus- of een toneelvoorstelling bij :**
   a) Je kan je geestdrift nauwelijks bedwingen ?
   b) Je zegt : ik heb al betere programma's gezien, of het is allemaal bluf.
   c) Je blijft onverschillig.
2. **Bij een sportkampioenschap :**
   a) Je bewondert de kampioen.
   b) Je denkt : het is ten slotte zijn stiel.
   c) Het raakt je koude kleren niet.
3. **Je leest over de heldenmoed van een of andere figuur :**
   a) Je verlangt er naar dit voorbeeld te volgen.
   b) Je denkt : Het is maar een roman.
   c) Je doet je boek toe en je denkt er niet meer over na.
4. **Men zegt je dat iemand schitterend slaagde voor een heel moeilijk examen :**
   a) Je feliciteert van harte de laureaat. Je verheugt je met hem.
   b) Je vindt het jammer dat de jongen zich zoveel inspanningen getroost heeft voor zo'n niemendal !
   c) Je noteert alleen het feit.
5. **Een vriend leert je een nieuw gezelschapsspel :**
   a) Je bent er onmiddellijk dol op.
   b) Je vindt dat het niet boeiender is dan een ander spel.
   c) Je vindt het niet eens de moeite om mee te spelen.

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR DE ANTWOORDEN OP DE TEST

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Dan Cooper werd gevangen genomen en meegesleept naar een geheime basis. Hij weet hier echter te ontsnappen...

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

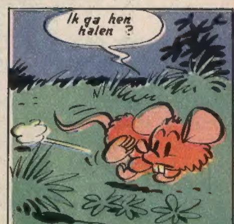

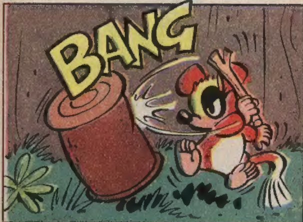

NUMMER EEN TREKT HET MASKER AF

Stenner maakt de ontsnapping van Serge Gauvin mogelijk. Vanzelfsprekend wordt hij door de leiders van de organisatie aangehouden en aan een verhoor onderworpen...

WANNEER heb je gemerkt dat S-2 een bedrieger was ? vroeg Borchak met z'n metalen stem.

— De tweede dag na zijn aankomst te Buenos Aires, antwoordde Stenner zonder aarzelen.

— Waarom verwittigde je ons niet dadelijk ?

De Argentijn haalde de schouders op. Twee maanden te voren zou alleen de gedachte aan de ondervraging door Borchak, reeds hem de stuipen op het lijf hebben gejaagd. Nu hij het gevaar in ogen moest zien, was hij zeer kalm. Z'n stem trilde niet en z'n hersens werkten snel en nauwkeurig.

OMDAT, antwoordde hij en beklemtoonde iedere lettergreep, ik besloten had me uit de organisatie terug te trekken. Gauvin was voor mij de onverhoopte kans om dit plan tot uitvoer te brengen. Ik kon er niet alleen uit geraken, ik kon meteen bekend maken welk onheil deze vreselijke organisatie gesticht heeft.

Dat was een uitdaging. Borchak bleef onbewogen, maar hij voelde toch een rilling langs de rug lopen. Hij bekeek Stenner met een blik waarin haat, verbazing en bewondering te lezen was. Nummer één roerde geen vin.

— Je weet wel wat er je te wachten staat, nietwaar ? Je bent nu reeds veroordeeld, maar er zijn zes en dertig verschillende wijzen om iemand ter dood te brengen... Wij wensen van je ophelderingen omtrent die Gauvin. Wat weet hij over ons ? Over welke bewijzen beschikt hij ?... Wat is hij zinnens te doen ?... Indien je openhartig antwoordt op deze vragen, zullen we het kort maken.

— Van mij zal je niets vernemen. Ik vertel je slechts één ding : DE DAGEN VAN DE ORGANISATIE ZIJN GETELD. Jullie hebben het pleit verloren. Gauvin is in het bezit van al jullie geheimen en weet véél meer dan jullie zich indenken kunnen. Al deze inlichtingen moeten thans reeds in handen zijn van de chef van de Franse Veiligheidsdienst. Serge Gauvin kent zelfs de identiteit van Nummer één. Hij heeft me gezegd WIE NUMMER EEN IS !

— Wat ! Jij kent de identiteit van Nummer één ?

De ogen van Borchak sprongen uit hun holten van verbazing. De man met de zwarte kap voor het gelaat stond plotseling op. Z'n ogen schoten vonken. Met een kort gebaar beval hij S-13 zich te verwijderen. Deze gehoorzaamde. De man met de zwarte kap naderde Stenner nog dichter en siste :

— Domoor !

Dan trok hij met een ruk de kap af. Stenner onderdrukte een kreet. Hij was doodsbleek geworden. DE MAN DIE TEGENOVER HEM STOND WAS BROWN-SEQUA NIET !

★

GAUVIN was intussen met Missin bij de Franse ambassadeur te Buenos Aires gebleven. Terwijl hij wat rustte, had de ambassadeur een onderhoud aangevraagd met de Argentijnse minister van Binnenlandse zaken. Men antwoordde hem dat de ambassadeur om gezondheidsredenen afwezig was, doch dat zijn kabinetschef de Franse diplomaat graag zou ontvangen.

Een half uur later reeds stonden ze dus alle drie in het bureau van de engste medewerker van de minister. Het was een veertiger met een mager en intelligent gelaat. Z'n zachte, zwarte ogen met de lange wimpers vormden een opvallende tegenstelling met de harde trek op z'n gelaat en de autoritaire klank van z'n stem.

Hij bestudeerde de foto's, die Gauvin hem voorlei, met veel belangstelling.

— Dat is fantastisch, zei hij eindelijk. U brengt me dynamiet, mijnheer de ambassadeur.

— Daar ben ik me van bewust, antwoordde de diplomaat ernstig. Het is daarom dat ik Zijne Excellentie onmiddellijk wou verwittigen.

HET BEVEL VAN DE MINISTER

DE kabinetschef knikte. Het verveelde hem dat die ernstige zaak op zijn hoofd viel tijdens de afwezigheid van z'n baas. Hij had echter niet het recht zich terug te trekken. Er moest onmiddellijk gehandeld worden. Iedere aarzelink kon noodlottig worden. Men mocht die schurken de tijd niet geven zich in veiligheid te brengen. Hij bekeek de drie heren die tegenover hem zaten en hun ongeduld moeilijk konden verbergen.

— Ekskuseer een ogenblik, mijnheer de ambassadeur en u ook, heren, de zaak is te ernstig. Ik kan de beslissing niet alleen nemen. Ik telefoneer onmiddellijk naar de minister en vraag hem om instrukties.

Toen hij vijf minuten later terugkeerde, zag hij er opgelucht uit.

— Zijne Excellentie heeft me volmacht gegeven onmiddellijk op te treden en de zaak tot een goed einde te brengen.

Gauvin zuchtte, heel diskreet, van verlichting. Hij had heel de tijd op hete kolen gezeten. Hij meende dat ze met één meesterlijke zwaai heel de bende in het net zouden kunnen vangen en hoe langer men wachtte om te handelen, des te minder kans er nog bestond de vogels in hun nest te vinden! Bovendien maakte hij zich zorgen om Stenner. Wat was er intussen met hem gebeurd? Zouden ze nog op tijd komen om hem uit de klauwen van de organisatie te redden?

— Ik mag echter niet onwettelijk optreden, heren. Ik heb nog een uur nodig om een mandaat tot huiszoeking te krijgen. Ik breng de chef van onze veiligheidsdienst onmiddellijk op de hoogte en samen gaan we dan naar het huis van Brown-Sequa.

★

HET was tien minuten voor drie uur in de namiddag als twee grote zwarte auto's voor het huis van Brown-Sequa stopten. Een ogenblik later reeds stapten San Martin, de inspekteur van de Veiligheid, zijn adjunkt, een agent van de contra-spionagedienst, twee leden van de politie in burger en Gauvin zelf naar de zwarte deur in gesmeed ijzerwerk. De echo van de bel klonk lang en luid door de brede, lange gang. Dan hoorde men zoiets als het getrippel van een muis... De deur werd geopend en een naief uitziend kamermeisje verscheen.

— Wat wenst u, heren? stamelde ze.

— Is doctor Brown-Sequa thuis? vroeg San Martin.

— Ja, heren.

— Vreemd, mompelde Gauvin. Ik wist niet dat de doctor een meid had. Ik heb haar vroeger nooit in dit huis gezien.

Hij had echter de tijd niet zich hierover nog langer te verwonderen, want de deur van het salon werd geopend en doctor Brown-Sequa verscheen op de drempel. Lachend, welgeluimd en vaderlijk trad hij z'n bezoekers tegemoet.

— Dag, heren. Waarmee kan ik u van dienst zijn?

VOLGENDE WEEK :

DE STEM VAN NUMMER EEN

Het noenmaal van de vegetariër.

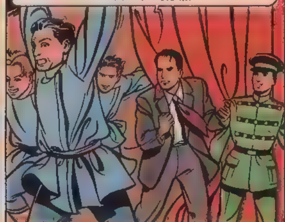

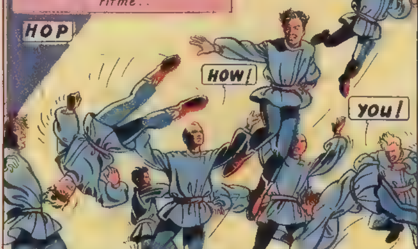
TEKST EN TEKENINGEN
van
FRANS CRAENHALS

DE ZWARTE

9
juli.
deze
reeds in
van de Fr
Serge Gauvin

TALISMAN

Indra viel opnieuw in handen van Gopal en wordt meegesleurd naar het cirkus. Intussen geven Tockburger en zijn helpers een voorstelling voor de maharadja.

Van achter de staven slaat Teddy het toneel gade

Kijk!. De rebellen zijn gereed om op te rukken
Mustapha spoort hen aan. Ze vertrekken... Indra had gelijk!...

Dat is verschrikkelijk, Teddy! Trekken ze ten oorlog ?.

Erger dan oorlog, het is een revolutie!

Als wij toch maar uit deze vervloekte gevangenis konden geraken. Ik zou misschien nog voor de rebellen toekomen en de maharadja op de hoogte kunnen brengen van het komplot.

He!.. Maar die steen beweegt!. Die muren zijn vallensgereed. Wie weet of wij er met een beetje geluk niet in slagen ....

Hoop doet leven en Teddy rukt uit alle macht aan de basissteen van de muur

Daar! De steen begeeft!

Bravo, Teddy! Doe voort!

Met oorverdovend lawaai stort de muur eensklaps in

PAS OP, MAGGY! PAS OP! KOM VLUG ONDER DIT GEWELF!...

Maar plotseling blijven de kinderen stokstijf staan van schrik. Twee, drie stenen tuimelen naar beneden zonder dat Teddy dit kan verhinderen

BRRRRR

Ook uit de zoldering komen nu grote blokken stenen los, vallen op de grond en jagen enorme stofwolken op...

Wij zijn verloren! Wij zijn reddeloos verloren!

Eindelijk houdt het lawaai op. Langzamerhand verdwijnen de stofwolken!..

Teddy en Maggy kruipen heel voorzichtig over de puinhopen...

Wij zijn gered, Maggy!. .Het lijkt wel een mirakel!... Kom, wij moeten hier weg alvorens men ons gezien heeft

Waarheen zullen wij vluchten, Teddy?.. Je kan geen hand voor je ogen zien!

(Wordt voortgezet)

Hallo, hier LUC VARENNE !...

Na de match België-Hongarije...

HIP, HIP, HOERA VOOR DE RODE DUIVELS !...

VEERTIEN dagen geleden ging er een schok door de wereld, of althans toch door de voetbalwereld : de overwinning van de Rode Duivels op de Hongaarse meesters van de bal !

De geschiedenis van deze match, gespeeld op de Heizel tussen onze nationale ploeg en de Hongaarse, is zo mooi dat wij ze dolgraag nog een keer vertellen.

TEGEN alle verwachtingen in, zelfs de meest optimistische, wonnen de « kleine Belgen ». Alle sportjournalisten, en ik trouwens ook, hadden een nederlaag van de Rode Duivels voorspeld en misschien was het dat wat zij niet konden verdragen. In ieder geval, zij speelden als duivels en overwonnen !...

De dag voor de match dineerde ik met Sebès, Hongaars minister voor sport, de man die de Hongaarse voetbalploeg maakte tot wat zij is : de ploeg die het fiere Albion te Wembley een klinkende nederlaag toediende. Sebès nu zei me : « Beslist, wij kunnen u overwinnen en om daarin te slagen, hebben wij onze ploeg zelfs versterkt. Wij komen met onze beste spelers, deze die in Zwitserland speelden voor de Wereldbeker, maar, u weet het zo goed als ik dat een internationale match nooit op voorhand gewonnen is. Bovendien weten wij opperbest dat u Duitsland hebt overwonnen en Duitsland was toen toch wereldkampioen; u hebt ook nog andere sterke ploegen verslagen. Iedereen weet het, dus zijn wij niet zó zeker van ons stuk. Wij weten dat de Rode Duivels flink kunnen spelen als het er op aan komt ! ».

★

WIJ waren erg blij met de woorden van Sebès, maar wij dachten : « Die man is erg vriendelijk, maar het is te mooi om te geloven ! ». En toen kwam dan zondag 3 juni... Tweehonderd duizend plaatsaanvragen moesten geweigerd worden. Onnodig te zeggen dat het grote Heizelstadion zo vol zat als een ei. De nationale hymnen werden gespeeld en ik dacht : « Met hoeveel punten zullen de Hongaren ons verslaan ? ».

In het begin waren zij meester van het spel, maar wij kregen ook al heel vlug penalty. De vrije schop werd genomen door Bob Van Kerkhoven, en het was « DOEL » ! Daarna konden de Hongaren echter drie doelpunten aantekenen. Overdreven ! Het sein werd gegeven voor de tweede speelhelft. Orlans, die tot dan toe slecht had gespeeld, wond zich vreselijk op. Hij « sprinte » om Poeske Scherens jaloers te maken, maakte de arme Buzanski het leven zuur en schopte met zoveel kracht de bal op het voorhoofd van Van de Weyer dat ieder ander speler er wellicht het hoofd zou hebben bij verloren... Remy Van de Weyer profiteerde er van om een tweede doelpunt voor onze ploeg aan te tekenen : 2-3 !

Daar kwam Orlans opnieuw aanzetten. Op achttien meter van het doel dacht hij waarschijnlijk : « Dat is ver genoeg » en met een raak schot werd het leder nogmaals in het doel gewipt : 3-3 ! Ik meende dat de toeschouwers gek werden van vreugde. De Hongaren stonden daar beteuterd te kijken. Ze begrepen waarschijnlijk niet wat er hen overkwam, en dat was nog lang niet alles ! De Hongaren moesten er nu ernstig aan denken zich hardnekkig te verdedigen. Het is op de 31e minuut dat het tot een mooi passenspel komt tussen Mermans en Houf en laatstgenoemde besluit met een schot dat het stadion doet daveren : *4-3 voor België !* De Belgen blijven aandringen. Orlans rent als een bezetene langs het lijntje af. Boszik kan hem niet inhalen. De anderen aarzelen om in te grijpen. Buzanski valt onze landgenoot aan. Er wordt mooi gedribbeld en weer gaat er een bal binnen : 5-3 !

De Gentenaar Orlans die een fantastische match speelde.

★

DAT was te erg ! Wij wisten van vreugde niet meer wat wij moesten doen. Mijn Hongaarse kollega vond het zo buitengewoon dat hij opsprong en mij kwam omhelzen. Ik veronderstel dat de 68.000 toeschouwers elkaar eveneens hebben omhelsd. Wij hadden allemaal de « zegeroes » te pakken ! En zo eindigt dan de geschiedenis van deze match, die wij nog dikwijls zullen vertellen... Eigenlijk is ze nog niet gedaan. Wij moeten alles zeggen. Vijf minuten voor het einde komen de Hongaren weer gevaarlijk aandringen. Na een geharrewar voor het doel kan Kocsis kanjeren, het been van Diricx en de zijpaal brengen de redding, maar ten slotte schuift Budai de bal naar binnen, hetgeen trouwens niet zo erg moeilijk was : 5-4.

Het was eigenlijk de match van David tegen de reus Goliath. David overwon. Die duivelse « Rode Duivels » toch !

Orlans tijdens een oefening.

TWINTIG JAAR LATER

D'Artagnan moet trachten zijn vrienden, de drie musketiers, er toe te overhalen, in dienst

IS ARAMIS BII EEN KOMPLOT BETROKKEN?

(19) ARAMIS woonde het dichtst bij Parijs. D Artagnan wou hem dus eerst en vooral opzoeken. Aramis woonde te Noisy. Hij was zeer rijk en bezat veel prachtige en geleerde boeken en ook wapens. Hij was weinig of niets veranderd in die twintig jaar. Met zijn lang zwart haar, zijn delikate gelaatstint en fijne handen zag hij er uit als een jongeman. Hij had dezelfde fijne manieren en taal bewaard, maar in zijn ogen blonk nog steeds het vuur dat de ware soldaat verraadt. Aramis verwelkomde de Gascogner hartelijk en uitbundig en nodigde hem uit aan zijn tafel. Onze vriend, uitgehongerd door de lange rit, liet het zich geen twee keer zeggen.

(20) IN de keuken knoopte Planchet opnieuw kennis aan met Bazin, de knecht van Aramis. D'Artagnan at veel en smakelijk. Dit belette echter niet dat hij het terrein voorzichtig verkende. Hij hing een beeld op van hun leven vol avonturen en van de gevaren die zij eens samen hadden getrotseerd. Dan waagde hij het over de politiek te beginnen en maakte een voorzichtige toespeling op Mazarin. « Zou je niet opnieuw willen in dienst treden van de koning ? » vroeg de Gascogner. « Frankrijk heeft nog geen koning, antwoordde Aramis met een bitter lachje. Het land zucht onder het juk van een domme en gierige Italiaan. »

(21) Ho ! Ho !... riep d'Artagnan. Je hebt je dus aangesloten bij de hertog van Beaufort ? » — « Neen, antwoordde Aramis, de politiek interesseert mij helemaal niet. Ik leid een kalm leven. Ik lees, ik schrijf, ik ontvang mijn vrienden-geleerden, ik studeer, ik heb niet de minste lust in dienst te treden van wie dan ook. » D'Artagnan had moeite een glimlach te onderdrukken. « Die hypokriet ! dacht hij. Hij is beslist bij een samenzwering betrokken. » Daar hij echter wel inzag dat hij Aramis niet winnen kon, nam hij afscheid. Aramis wou onze vriend een eindweg vergezellen. « Hij wenst er zich van te overtuigen dat ik wel degelijk vertrek ! » zo dacht de Gascogner.

(22) DE twee vrienden reden dus door het dorp en praatten over onverschillige dingen. Zij namen afscheid bij de laatste huizen en omhelsden elkaar hartelijk. Gevolgd door zijn knecht reed de Gascogner in de richting van Parijs. Niet lang echter of hij stopte, sprong van zijn paard en gooide Planchet de teugels toe. « Wat doet u, mijnheer ? » vroeg de trouwe knecht verschrikt. D'Artagnan lei de vinger op de lippen, sprong over de gracht die langs de weg liep en stapte over een vlakte die hij had opgemerkt tussen het huis van Aramis en het kasteeltje dat toebehoorde aan madame de Longueville. Hij verborg zich achter een haag en wachtte.

(23) HET duurde niet lang of hij hoorde stappen. De Gascogner waagde een oogje en zag een man en een vrouw. « Wees gerust, ridder, sprak de vrouw. Wij hebben alle nodige voorzorgen genomen en wij zullen ten slotte triomferen. D'Artagnan beefde. Die silhouet, die zachte harmonieuze stem hoorden toe aan de hertogin van Longueville, daaraan was niet te twijfelen. Iedereen wist dat zij sedert de gevangenneming van de hertog van Beaufort de ziel was van de opstandelingen en de gevaarlijkste tegenstreefster van Mazarin. « Het is in orde, prinses ! Ik gehoorzaam ! » antwoordde een stem die d'Artagnan onmiddellijk als die van Aramis herkende.

(24) DENK er over na, ridder, hernam madame de Longueville op een meer autoritaire toon. U behoort uzelf niet meer toe. U behoort onze partij toe. » De twee gestalten naderden de haag en d'Artagnan vreesde een ogenblik dat hij zou ontdekt worden. Gelukkig dachten de hertogin van Longueville en Aramis er niet aan eens rond te kijken. Zij verwijderden zich in de richting van het bisschoppelijk paleis. Toen ze ver genoeg waren, kwam onze Gascogner te voorschijn. « Goed, mompelde hij terwijl hij zijn knie afkuiste, ik heb Aramis ontmaskerd. Hij is betrokken bij de samenzwering tegen Mazarin. Hij kan goed komedie spelen, die man ! »

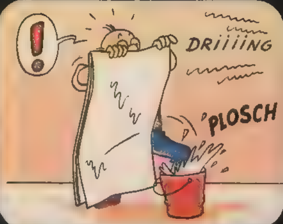
(Wordt voortgezet)

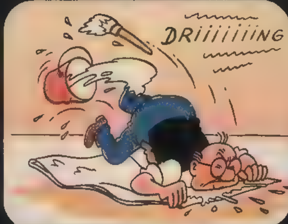
Meneer MUS behanger

door BOB DE MOOR

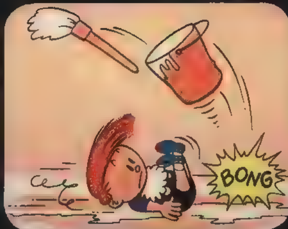

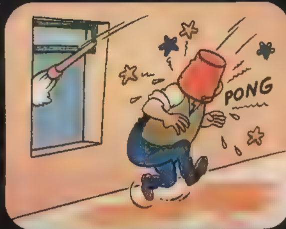

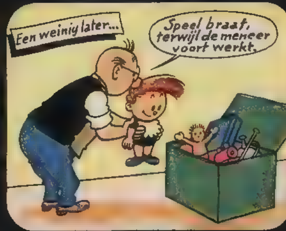

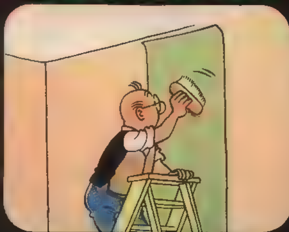

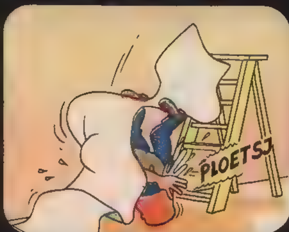

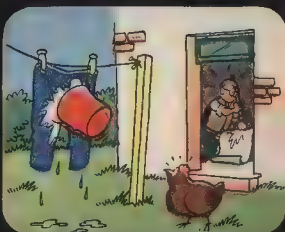

Tiens, hoor ik de kleine niet?

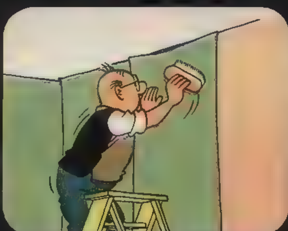

PLOK

PLOETSJ

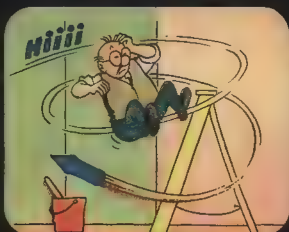

Geen middel om die pot van mijn broek te krijgen!

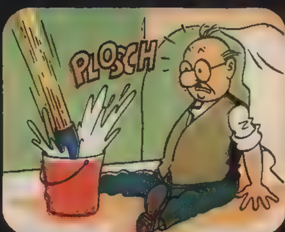

Ondertussen
WIJ MAKEN VUURWERK

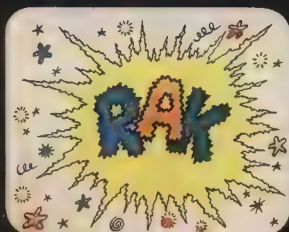

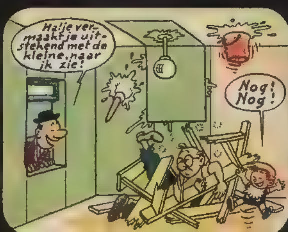

BANG

Hiiii

!

PLOSCH

RAK

Hai je vermaakt je uitstekend met de kleine, naar ik zie!
Nog! Nog!

Hartelijk dank, meneer Mus! Ondertussen kon ik rustig mijn eetkamer behangen.
EINDE

FIENTJE,

HET BERGGEITJE VAN DE VLAAMSE JEUGDTELEVISIE, WERD IN DE BLOEMPJES... EN IN EEN NIEUW KOOITJE GEZET!

VOOR enkele weken is de Vlaamse Jeugdtelevisie eindelijk uit te al te enge studio gebroken waar ze sinds meer dan twee jaar in gevangen zit. De TV-Ohe-Club heeft een prachtig feest georganiseerd in open lucht in de Antwerpse Zoo, ter ere van Fientje, de berggeit, die door nonkel Bob en de jonge kijkers als mascotte van de Vlaamse jeugduitzendingen werd geadopteerd. Fientje kreeg een ereplaats in de Antwerpse Baby-zoo. Voor die gelegenheid had Rik Van den Abbeele, de leider van de Vlaamse jeugduitzendingen, de reportagewagen van de televisie opgeëist en de camera met de speciale zoomlens (dit is een objectief waarmee men automatische travellings kan maken van uit een vast punt) naar Antwerpen gesleept. Hij had ook een travelrail laten aanleggen om de dierenkooien beter te kunnen tonen aan zijn jong publiek, en hij was er zelfs in geslaagd een « dolly » te mobiliseren voor zijn Antwerpse captatie.

De Baby-zoo werd ingehuldigd door Fientje, de berggeit, die je hier begeleid ziet door haar bewaker, of juister gezegd haar « hofmeester ». Onder de bewonderende blikken van nonkel Bob (met de micro in de hand) bijt Fientje het erelint van de Baby-zoo door (men had er een worteltje aan vast gemaakt...)

Aan deze uitzending werkten talrijke jeugdgroepen uit het Antwerpse mee : de vereniging « Onze Meisjes » voerde een mooi dierenballet uit, een Zingende Wendelkring vertolkte verschillende liederen en een Antwerpse scoutsgroep bracht een nummer met een reuzenslang, dat daverend sukses oogstte.

Na deze geslaagde uitzending kan men maar een ding wensen, en dat is dat de Vlaamse jeugdtelevisie zoveel mogelijk naar buiten zou gaan om het echte jeugdleven in de volle natuur op het scherm te brengen.

JOHAN DE BRABANDER

De « Charlie Chaplin » vertoonde niet alleen een opvallende gelijkenis met de grootmeester van de kluchtfilm, maar zijn nummer behoorde tevens tot de beste van het hele programma.

Dit monster bracht ontzetting in vele kinderkamers, maar het waren slechts de jongens van een Antwerpse scoutsgroep die het prachtig geslaagd slotnummer opvoerden van het Vlaamse jeugdtelevisiefeest in de Antwerpse Zoo

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE ETRUSKEN

ER woonden en er wonen nog steeds in Europa volkeren waarvan men, ondanks nauwkeurige opzoekingen, de ware herkomst niet kent. Waar b. v. de Basken vandaan komen is nog niet uitgemaakt. Hun taal vertoont geen verwantschap met andere Europese talen. Zij hebben nog ten dele hun eigen recht en eigen wetten die zij steeds taai weten te verdedigen. De Romeinen nu hadden hun Etrusken of Etruriërs, en waar die eigenlijk vandaan kwamen weet men thans nog steeds niet.

1. — WAREN ZIJ MONGOLEN?

TEN noorden van Latium strekte de Etrurische vlakte zich uit. Men noemde deze streek ook Tyrrhenia omdat zij gelegen was langs de Tyrrheense zee. De inwoners van dat land waren eerder klein van gegestalte, breed geschouderd, hadden scheefstaande ogen zoals de Mongolen en een gele huid. Hun taal was niet Indo-Germaans en de teksten die zij ons hebben nagelaten, zijn nog niet ontcijferd. Men meent dat zij uit Mongolië afkomstig waren. De Etrusken waren zeer rijk en leefden weelderig.

2. — DE WAARZEGGERS

DE goden van de Etrusken waren alles behalve vriendelijk. Zij zien er uit als demonen, vooral dan Charon, die de afgestorvenen martelde. De Etrusken waren vreselijk bang voor de dood. Men moest al het mogelijke doen om de woede van de goden te bedaren en men moest zorgen voor de zielerust van de afgestorvenen. Met dit doel stortte men het bloed van de gladiatoren, die met elkaar duelleerden over de graftomben uit. De Etrusken wilden ook steeds de wil van de goden kennen. De priesters bestudeerden daarvoor de ingewanden van dieren, in het bijzonder de lever. Zij lazen hieruit de toekomst. Wij weten dit alles van de fresken op de graven ontdekt.

3. — HET WAREN KUNSTENAARS

DE Etrusken waren knappe zeelui en zeer fijne ambachtslui. Zij goten prachtige dierenfiguren in metaal, ook allerlei bronzen voorwerpen, prachtig aardewerk, spiegels in metaal. Ieder van de twaalf steden van Etrurie werd bestuurd door de lucumons. Het waren grijsaards, mensen met veel ervaring. Zij waren niet alleen hoofd van het leger, maar ook rechters. Op de Etruskische schilderijen zien wij hen afgebeeld in wit en rood kleed met een baard en gladgeschoren kruin.

4. — DE MEESTERS VAN ROME

HET schijnt wel vast te staan dat de drie laatste koningen van Rome Etrusken waren. Tarquinius de Oude heette eigenlijk Tarkna, een Etruskische naam. Hij bouwde te Rome om naar Etruskische wijze de grote gewelfde riolen. Servius Tullius, zijn opvolger, heette Mastarna, nog een Etruskische naam. Onder zijn regering werden eveneens grote bouwwerken verricht. Hij was ook een groot organisator. Hij verdeelde zijn volk in vijf klassen en maakte alle burgers dienstplichtig. De rijken vormden de kavalerie, de armen het voetvolk ingedeeld in centuries. Servius Tullius deed veel voor Rome. Nochtans werd hij vermoord.

5. — TARQUINIUS SUPERBUS

TARQUINIUS de Trotse, was de laatste van de zeven Romeinse koningen. Het was zijn doel de invloed en de macht van de rijken te verminderen en te steunen op de armen. Dat verdroegen de rijke Romeinen echter niet, te meer daar Tarquinius Superbus er nogal met stoute voeten doorging. De opstand brak uit en in 509 voor J. Chr. werd Tarquinius van de troon gestoten en het koninkrijk voor vervallen verklaard. Rome zou voortaan een republiek zijn.

DE AVONTUREN VAN ALEX

DE TIARA VAN ORIBAL

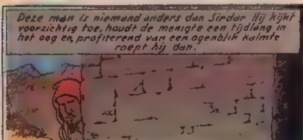
TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

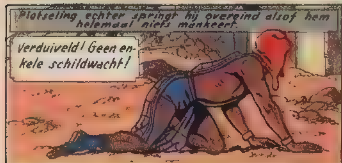

Een onbekende sloop naar de wallen van Galdesh, stad waar Oribal verblijft

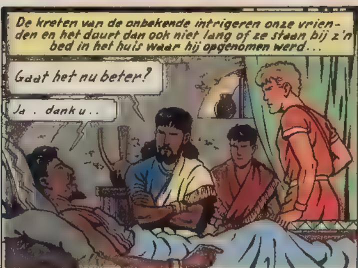

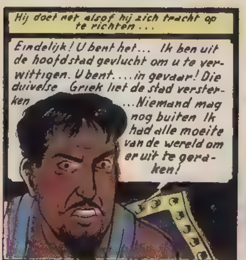

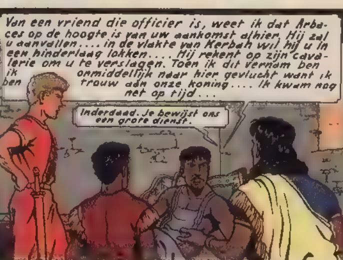

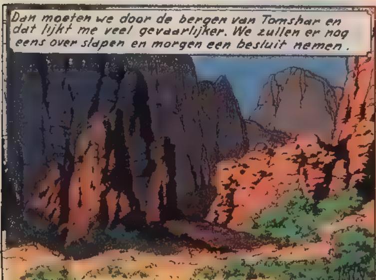

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

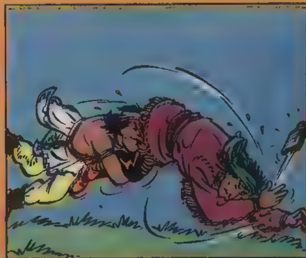
DE VIER WOESTIJNRATTEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

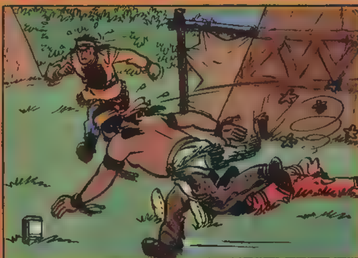
De Indianen aan wie de « Vier Woestijnratten » de gouverneur hebben uitgeleverd, twisten voor een fles whisky...

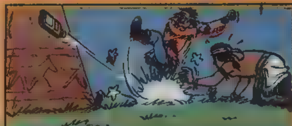

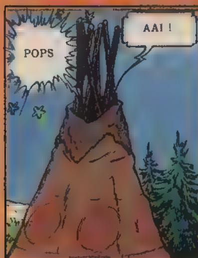

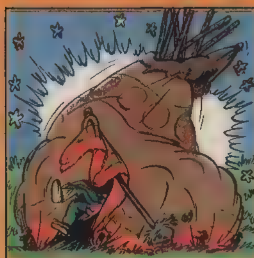

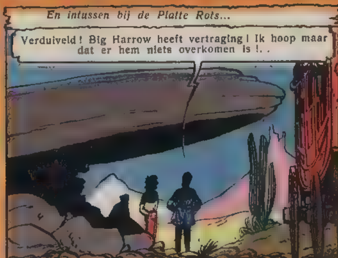

DE WERELD VAN

DE STILTE

DAT had een mensenoog nog nooit gezien! Het was in februari 1956 dat de mens eigenlijk voor goed kennismaakte met de donkere wereld diep in zee, met een wereld waar de zon nooit doordringt en die door haar veroveraar Jacques Yves Cousteau « Wereld van de Stilte » werd geheten. Ook wij kunnen doordringen in deze wondere wereld, dank zij de prachtige kleurfilm welke door kommandant Cousteau, zijn assistent Louis Malle en de duikers van de Calypso werd gerealiseerd.

Gedurende veel maanden moesten zij daarvoor afdalen in de Middellandse Zee, de Rode Zee, de Indische Oceaan en de Perzische golf. Honderden uren brachten zij door op tien, twintig, vijtig, zeventig meter onder de waterspiegel. Dit was mogelijk met het autonoom duikerpak, uitgevonden door Cousteau zelf. In dit pak kan de duiker zich vrij en los bewegen onder het water. Hij is niet met kabel of buis aan de oppervlakte verbonden.

4/5 VAN ONZE PLANEET WAS TOT NOG TOE ONBEKEND GEBIED

Kommandant Cousteau, Dumas, Taillez en nog anderen ontdekten de fascinerende wondere wereld diep onder zee; een wereld uit het sprookje van duizend en één nacht, een wereld waar de wet van de zwaartekracht niet heerst en waar het geluid volkomen onbekend is.

Het is de wereld waar honderden bontgekleurde en vreemd gevormde vissen je omringen, vissen zo vreemd en mooi van kleur dat zij als het ware ontsproten aan de verbeelding van een geniaal schilder. Het is er donker, maar de duikers van de Calypso brachten sterke elektrische lampen mee waarmee zij landschappen belichten, die nooit te voren door een mensenoog werden gezien. Op een diepte van 20 à 25 meter, waar anders in zee alles blauw schijnt, worden ons dank zij de elektrische toortsen de prachtigste kleuren voor ogen getoverd. Meer dan 75 m. diep mocht niemand duiken. Wie dieper gaat loopt inderdaad kans bewusteloos te worden. De druk is te groot, zenuwen en spieren houden het niet uit. De verleiding om dieper door te dringen is echter telkens zeer groot want. hoe dieper men doordringt des te bonter en schitterender de kleuren worden. Wat is het prachtig een koraalbank te ontdekken of het wrak van een boot, die op de bodem van de zee schijnt te slapen en overdekt is met bloedrood koraal met pareloesters en lange donkergroene slierten wier. Een duiker loopt op de brug, daalt af in het ruim en zoekt naar het leven dat daar eens was. Op een morgen werd de Calypso omringd door dartele dolfijnen. Op een andere dag zit hij te midden een bank potvissen.

Met de duikers van de Calypso ontdekken wij de prachtige zeeanemonen, die vissen in hun grijparmen vangen en opeten. Wij ontdekken de reusachtige zeeschildpadden waarop de duikers te paard rijden.

Maar neen, wij houden er mee op. Zo'n film kan je niet vertellen, je moet hem zien!

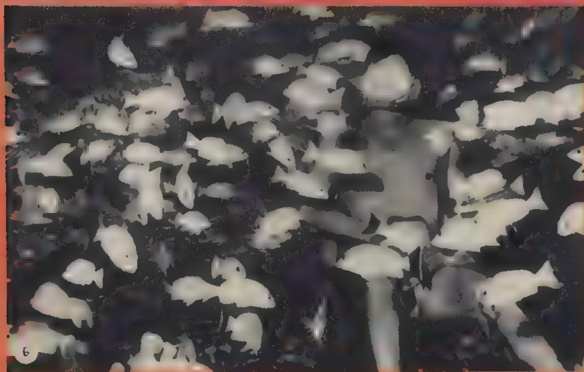
GROOTSE PLANNEN

KOMMANDANT Cousteau is als het ware de inkarnatie van de energie, aktie, uithoudingsvermogen. Hij is groot en mager en schijnt gesneden uit het harde olijfhout. Glimlachend en sympatiek vertelt hij ons dat hij in die film wou resumeren wat men gedurende de laatste twintig jaar, op dit gebied, tot stand bracht. « Wij hebben thans voor de mens het bovenste gedeelte van de Oceaan, d.w.z. van 0 tot 80 m. geopend. Thans gaan wij dieper. Ik zou inderdaad willen afdalen tot op 300 m. Daar volstaat het autonoom duikerpak echter niet meer. Ik heb dus een andere uitrusting vervaardigd die de mens moet beschermen tegen de drukking. Het is een soort kleine duikboot die de vorm heeft van een schildpad.

Andre Labin, een van mijn ingenieurs, en ik werken er op het ogenblik hard aan. En dan heb ik nog andere plannen : een exploratietocht bij middel van foto-opnamen. Vanzelfsprekend wil ik ook doordringen tot in de grootste diepten van de oceaan : tot op 13.000 m. Het materieel dat wij nodig hebben voor de fotoopnamen is reeds klaar, maar dat volstaat niet zoals je wellicht zult begrijpen... »

Inderdaad. Wij zijn er echter van overtuigd dat kommandant Cousteau er zal in slagen een tuig te bouwen dat veel makkelijker te behandelen is als de bathyscaaf en dat hem tot op de gewenste diepte zal kunnen brengen. Eens zo ver, gaat er voor de mens opnieuw een poort open naar een onbekende wereld en wachten hem nog boeiende en zeer interessante ontdekkingen.

BIJ DE FOTO'S

1. — Twee duikers, uitgerust met een autonoom duikerpak, staan klaar om af te dalen in zee. Zij ademen de geperste lucht in die in de drie stalen flessen zit die op hun rug hangen. Ze hebben rubberen vinnen aan de voeten. Daarmee kunnen ze in het water vlug en zonder grote inspanning vooruit komen.

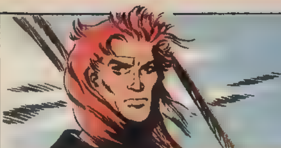
2. — Een duiker toont aan kommandant Cousteau de olothurie die hij gevangen heeft. Dit eigenaardig dier slorpt langs één uiteinde zand op dat er gezuiverd aan de andere kant weer uitkomt. De vis voedt zich met de minuscule voedende elementen waarmee de zandkorrels bedekt zijn. Een ander eigenaardig detail : de palingen dringen in de olothurie, blijven er een tijdje en komen er intakt weer uit. Wat ze daar uithalen ? Dat is nog een groot geheim.

3. — Daar de haaien gevaarlijk zijn heeft kommandant Cousteau, om ze te kunnen filmen, een kooi vervaardigd waarin de cameraman wordt opgesloten. Achter die stevige staven is hij veilig.

4. — Cousteau liet ook een onderzee-scooter vervaardigen waarmee de duikers zich zonder enige vermoeienis onder water kunnen bewegen met een snelheid van ongeveer 5 km per uur. Het is een soort torpedo voorzien van een elektrische motor die eindigt op twee handvatten, waaraan de duiker zich kan vast houden. Om te sturen trekt men aan de handvatten zoals aan het stuur van een fiets. Deze scooter draait niet alleen naar links of rechts, maar ook naar omhoog en naar omlaag.

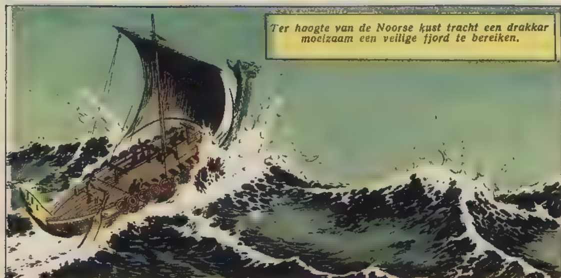
5. — Zes weken bleven zij nabij het eiland Assomption en konden 'n reusachtige merou temmen. Hij zwom telkens weer heel dicht naast hen om zich te laten strelen. Daar hij verschrikkelijk veel scheen te houden van de camera en er steeds weer voor zwom, was men verplicht hem op te sluiten in de haaienkooi.

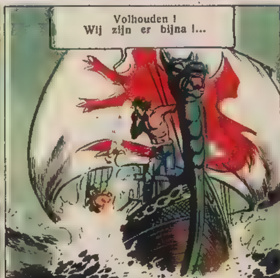
6 — Delmas heeft zich rustig neergezet en voedert deze mooie, geel gestreepte vissen met vleesafval. Zij zijn zo gretig en zo frank als onze straatmussen.

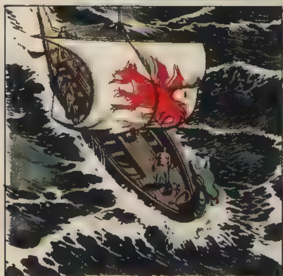

Harald de

TEKST EN TEKENINGEN

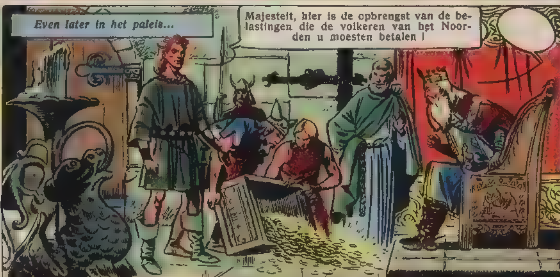

Viking

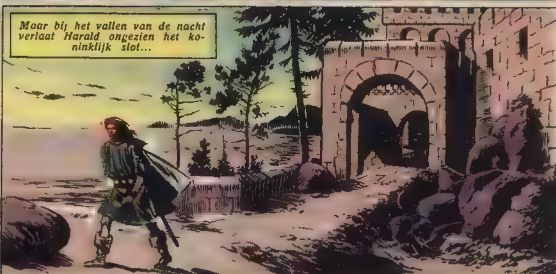
VAN FRED FUNCKEN

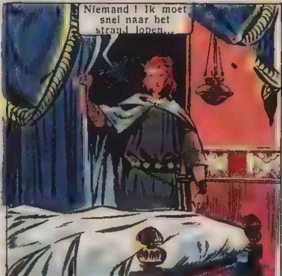

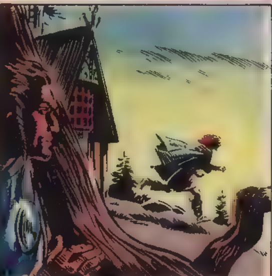

(Wordt voortgezet.)

DE TREIN STOPTE

VERHAAL VAN YVES DUVAL GEILLUSTREERD

HET is absoluut onmogelijk, dokter, absoluut onmogelijk! Vandaag kan ik hier niet weg, want mijn plaatsvervanger komt pas morgen toe. Ik kan het station toch niet zonder bewaking laten! zei de oude Jeffries, terwijl hij nu en dan op de tanden beet om een kreet van pijn te onderdrukken.

— Beste vriend, antwoordde dokter Marchies, morgen kan ik je niet komen halen. Ik ben 40 km ver gekomen om je knie te verzorgen, maar ik moet dadelijk weer naar de kliniek terug. Er zijn operaties die op mij wachten. Ik neem je mee, want de val die je deed is zeer ernstig en indien wij niet onmiddellijk de nodige maatregelen treffen, bestaat er groot gevaar dat ik je been moet afzetten.

MIJN been afzetten, dokter? Dat is onmogelijk! In dit geval zou ik zelfs mijn plaats verliezen! Neen, dat kan toch niet...

— Neem vader mee, zei John, een vijftienjarige flink opgeschoten, sportief uitziende jongen. Ik kan best mijn plan trekken. Hier is immers niets te doen, behalve dan de trein van deze avond twee en twintig uur komt er tussen dit en een week geen meer voorbij.

— Dat is waar, jongen, maar het is nou precies om die trein dat het gaat. Hij vervoert immers een belangrijke hoeveelheid goud van de mijnen [...] Jerrygold. Indien wij intussen een lawine krijgen en de spoorweg in het dal moest onderbroken zijn, telefoneert men naar ons station en moeten wij de trein doen stoppen met een dubbel rood signaal.

— Ga gerust met de dokter mee, vader, ik kan toch immers het gesprek opnemen en indien nodig de twee lantaarns aan de paal hangen, dat heb ik toch al meer gedaan.

— Zie je wel, zei de dokter, John is een man. Hij zal zich best uit de slag trekken. Kom op, Jeffries, hier is je dikke pelsen vest en trek je dikste handschoenen aan, want het is verdraaid koud. Kom, steun op mijn arm, binnen een week ben je weer thuis en is je knie volledig genezen...

★

JOHNNY keek naar de sneeuw die onafgebroken viel. Het huis waarin hij woonde diende meteen als station. Mijlen in de ronde geen levende ziel. Jammer dat het zo koud was en hij moest blijven om op de telefoon te letten, anders zou hij eens gaan kijken of er geen vos in de strikken was gelopen die hij gezet had.

Hij nam een borstel en veegde het huis schoon. Dan maakte hij zijn eten klaar en verdiepte zich in een boek. Plotseling schrok hij op en keek naar het uurwerk.

— Verdraaid! Bijna tien uur! Tijd om onder de wol te kruipen. Ik zal de deur openlaten, dan hoor ik de telefoon beter.

Op het ogenblik dat hij zich wou ontkleden, hoorde hij stemmen. Hij drukte de neus tegen de ruiten en zag enkele gedaanten die langs de spoorweg liepen. Hij kon niet verstaan wat ze zegden, maar ze waren beslist met een twaalftal. Ze droegen allemaal een leren vest, een grote vilthoed of een bontmuts.

NIET

DOOR ATTANASIO

Eerst wou hij het venster openen en hen vragen wat zij daar deden, maar hij bedacht zich nog tijdig. Indien het trappers waren of reizigers, zouden ze immers op de deur van het station hebben geklopt om onderdak te vinden. Wie loopt er nu bij dit weer zo laat langs het spoor? Johnny begreep dat het lui waren die duistere plannen koesterden...

Ongemerkt sloeg hij hen gade en plotseling schrok hij hevig. Inderdaad, de onbekenden hingen twee rode lantaarns aan de seinpaal. Zij wisten dus hoe ze de trein van Jerrygold moesten doen stoppen. Zij waren talrijk genoeg om machinist en stoker te overweldigen en de lui van de mijn, die meegingen om het goud te bewaken, onschadelijk te maken. Ja, zij hadden het gemunt op het goud, dat stond vast, en hij zou machteloos moeten toezien hoe ze de trein voor zijn neus plunderden.

John liep naar de telefoon om het nabije station te verwittigen. De schurken hadden de draden doorgesneden. Hij liep weer de trap op om te kijken wat ze verder uithaalden, toen viel zijn oog op de oude karabijn waarmee zijn vader de vorige winter een reusachtige wolf had neergeschoten.

— Als ik in de lucht schoot, dacht Johnny, zou de machinist mij horen en de trein kunnen doen stoppen?... Neen, dat schijnt mij zeer onwaarschijnlijk. Boven het gedaver van die krachtige machine hoor je het schot niet. Bovendien zou de trein dan stoppen, en dat moet ik juist vermijden...

Het was nog een minuut voor tien. Hij had geen moment meer te verliezen. In de verte hoorde hij reeds het schril gefluit van de stoomlokomotief. De machinist zou de bocht indraaien, en dan recht op Coverhill toe rijden en de rode lantaarns zien. Hij zou stoppen en een ogenblik later zou het vreselijk drama zich afspelen...

Plotseling klopte John zich met de vlakke hand tegen het voorhoofd.

— Dat ik daaraan niet vroeger gedacht heb!

Zo stil mogelijk opende John het venster, schouderde de karabijn en mompelde :

— Het komt er op aan kalm te zijn en twee keer raak te schieten!

Dan mikte hij. Twee schoten weerklonken en twee rode lantaarns, die aan de zwarte seinpaal bengelden, sprongen uiteen en het licht doofde uit... In volle vaart en met een lawaai van alle donders stormde de trein voorbij. Enkele ogenblikken later werd er woedend op de deur van het blokhuis geklopt.

— Ik ben er aan, dacht John en werd bleek. Ze zullen zich wreken, maar ik zal mijn vel duur verkopen.

Hij laadde zijn karabijn opnieuw, knielde boven aan de kleine smalle trap en mikte naar de voordeur, die ieder ogenblik kon begeven. Plotseling hoorde men een schril en langgerekt gefluit. Wat was dat? Nog een lokomotief!... De woedende kreten en het gebonk op de deur hield plotseling op. Daar kwam inderdaad een lokomotief zonder wagens. Zij stopte voor het klein station van Coverhill. Ongerust omdat de telefoonlijn zo plotseling onderbroken was, had de stationschef van Coverhill een lokomotief en enkele vrijwilligers gezonden om te kijken wat er gebeurd was.

— Wij vreesden een aanslag op de trein en zijn in volle vaart naar hier gekomen! riep de chef van ver.

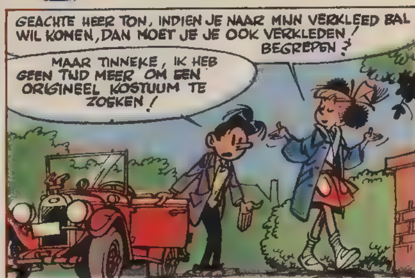
— Wees gerust, antwoordde John. Het goud is nog steeds in veilige handen. De trein stopte niet!... Ik geloof echter dat je mij zo spoedig mogelijk twee nieuwe lantaarns zult moeten bezorgen!

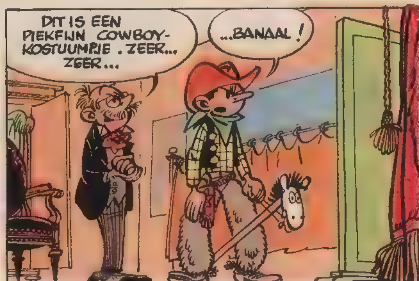
Ton en Tinneke

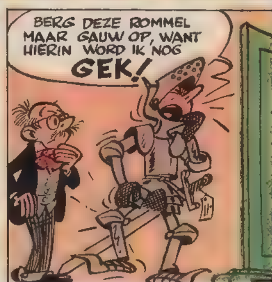
DOOR Franquin

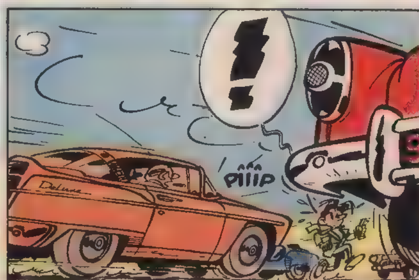

PLANTEN ZONDER CHLOROPHYL

VANDAAG een praatje over eetbare en giftige paddestoelen, ook wel eens planten-zonder-chlorophyl genoemd. De paddestoel prijkte reeds op de tafels van de Romeinse keizers. De Chinezen en de Japanners, die zoals je weet geraffineerde spijzen bereiden, waardeerden de fijne smaak en het heerlijk aroom van de paddestoelen reeds eeuwen voor onze beschaving.

GIFTIGE VLIEGENZWAM

DE paddestoelen kan je overal vinden, zowel in het westen als in het oosten, in het noorden en in het zuiden van Europa, in bossen en weiden, op vochtige en op droge plaatsen. De paddestoel is zeer voedzaam. Volgens de kenners mag je hem slechts even in koud water afspoelen om het aroom niet weg te nemen en moet je hem rauw eten. De houthakkers van het Zwarte Woud bv. eten de paddestoelen rauw. Zijn ze erg moe, dan knabbelen ze langzaam een paar paddestoelen op en zijn daarna weer fit om hun zwaar werk voort te zetten.

DE GROENE KNOLAMANIET

MOCHT je die ontmoeten, laat hem dan liever staan, want het is een zeer gevaarlijke paddestoel. Het hoedje is dik en vlezig en kan een diameter van 12 cm hebben. De groene knolamaniet blinkt bij droog weer, maar is sponzig als het regent. Hij is gewoonlijk olijfgroen van kleur met fijne bruine of zwarte strepen die van het centrum naar de buitenste rand lopen. Het binnenste is wit. De voet is dik, wit van kleur en loopt uit in een knol. Men vindt deze paddestoel in de zomer en in de herfst zo wel in de pijn- als in de loofbossen.

DE WITTE VLIEGENZWAM

HET hoedje van deze paddestoel is eerst puntig, doch wordt vlakker als de paddestoel ouder wordt, wit en sponzig. De stengel is bovenaan gevuld met merg en onderaan hol, is verdikt naar de onderkant en zit in een wit omhulsel. Het vlees is week, wit en heeft een onaangename geur. Men vindt deze paddestoel op vochtige of kiezelachtige grond. Hij is giftig.

DE CITROENGELE VLIEGENZWAM

DEZE paddestoel werd lang bij de zeer giftigen gerekend. In werkelijkheid is deze vliegenzwam veel minder gevaarlijk dan de groene knolamaniet. Geur en smaak zijn echter zó onaangenaam dat het niet mogelijk is hem te eten. Zoals de naam het zegt is deze vliegenzwam citroengeel, lichtgeel, soms ook wel naar de witte kant toe, blinkend bij droog weer, bedekt met kleine witte stipjes die bruin worden. De stengel zit eerst vol merg, maar is later hol. Hij is van 6 tot 12 cm hoog, wit of lichtgeel, verdikt aan de basis en met witte ringen.

CESARAMANIET

DIT is een uitstekende paddestoel die reeds veel gezocht werd door de Romeinen. Het hoedje is vlezig, halfrond, glanzend rood met enkele strepen aan de buitenkant. De stengel is dik, cylindervormig, vol met een brede rand. Hij zit onderaan in een soort van gelobde beurs. Het vlees is wit, het parfum niet sterk maar aangenaam. Het is een paddestoel die men in onze streken zeer zelden aantreft.

GROENE KNOLAMANIET

DE GIFTIGE VLIEGENZWAM

ZOALS de naam het zegt, een soort dat men best laat staan. Men vindt deze paddestoel heel vaak in onze dennen- en berkenbossen. Het gif is niet dodelijk. Het hoedje van de giftige paddestoel is rond, wanneer men te doen heeft met een jong exemplaar, en plat, wanneer de paddestoel oud is. Het is rood of oranje gekleurd, sponzig en bezaaid met witte vlekjes. De hoed kan soms een diameter hebben van 20 cm. De basis is knolvormig verdikt. Om de stengel is een witte ring waarrond soms een geel randje zit. Het vlees is wit, maar in de hoed naar de gele kant toe.

WITTE VLIEGENZWAM

CITROENGELE VLIEGENZWAM

CESAR-AMANIET

OPGEBLAZEN ALS EEN BALLON

WE vertelden jullie reeds dat de wereldbol thans kan opgeblazen en afgelaten worden. Hier zie je dan zo'n exemplaar. Afgelaten zou ons goeie vriend Zonnebloem die wereldbol best als regenscherm kunnen gebruiken. Je kan hem onder je arm mee naar school nemen, opblazen met je fietspomp en oplaten als een ballon... als je een rakker bent! Het linnen waaruit de bol is gemaakt is stevig genoeg om er spelden in te steken en laat toe er krijtlijnen op te trekken.

EEN MOOI SPAARDUITJE

EEN Deen vond in een oude koffer naast tal van oude herinneringen en familiestukken een spaarboekje van het jaar 1865. De som die er ten dien tijde werd opgezet was heel gering, maar met de interest en de interest van de interest, maakt het nu het aardig sommetje van 30.000 Belgische frank.

DE POS

VOOR DE MAN DIE EEN SNOR WENST

EEN New Yorkse kapper heeft snorren gemaakt van alle formaat die hij z'n klanten voor 24 uur leent. « Zie je », zo legt de kapper uit, « er zijn mannen die een snor zouden dragen als ze maar op voorhand wisten HOE ze er met een snor zouden uitzien. Mijn snorren kunnen ze mee naar huis nemen en eens aan hun vrouw tonen... Dat is trouwens veiliger ! »

ANTWOORD OP DE TEST

DE JEUGD IS GEESTDRIFTIG

JIJ kan ja antwoorden op al de vragen a. Je bent van nature zeer geestdriftig, wat wij erg sympatiek vinden.

Voor jou geldt punt b. Je bent moeilijker te bevredigen, je bent ietwat flegmatiek zonder echter bepaald sceptisch te wezen. Je mag je nu en dan wel eens laten gaan, hoor, en een toneelspeler, akrobaat of een kampioen van harte toejuichen!

Beste vriend, als je zo voortgaat zal je je later bepaald vervelen. En niets is erger dan verveling, geef je je daar rekenschap van? Tracht die onverschilligheid van je af te schudden en je te interesseren aan alles wat het leven mooier, aangenamer, boeiender maakt! Tracht je ook meer voor je werk te interesseren.

NIEUWS IN

● Een zonneslag hoef je niet meer te vrezen dank zij het nieuw produkt « 8 Mop » dat een delikate huid beschermt. Men slikt zo'n pil en men wordt vlug bruin zonder gevaar te verbranden.

● Een reusachtige parkeerplaats werd aangelegd in de universiteit van Ohio voor de wagens van de studenten. Opdat deze jonge heren zich absoluut niet zouden vermoeien, worden de schoollokalen bij middel van een rollend tapijt met de parkeerplaats verbonden.

NIET OM VIJF UUR

BROOKLYN telt een miljoen telefoontoestellen en toch heerst er iedere dag om 5 uur een opstopping van je welste. Je hoeft er niet aan te denken op dit uur een telefoontje te geven, al is dit nog zó dringend en zó noodzakelijk. Waarom? Alleen maar omdat de jongelui, die zo net aan de hoek van de straat afscheid van elkaar namen, een telefoongesprek voeren waaraan geen einde komt. Het is zo erg dat « Life » er een artikel van vijf bladzijden aan gewijd heeft!

TWEEMAAL BESTOLEN

EEN Italiaan meldde op een Romeins politiekantoor dat men z'n reiskoffer uit z'n wagen had gestolen. Men nam er nota van. Twintig minuten later stond dezelfde man opnieuw in het politiekantoor want... men had intussen ook zijn wagen gestolen!

DE AVONTUREN VAN POLO

TILJON

HET KORT

● Twee apen zijn wel een minister waard, indien men althans een Londens blad mag geloven dat schrijft wat volgt: « Vorig jaar werd de tentoonstelling geopend door een lid van het gouvernement. Dit jaar werd de plechtigheid voorgezeten door Billy en Janet, twee chimpanzees.

● Brian Winter van Blackpool werd veroordeeld tot een boete van 5.000 frank, omdat hij de eigenaar van een benzinepompstation had neergeslagen met een zoethoutstok van 1 m lang en 10 cm dik.

HET REGENT KNIKKERS TE FLENSBURG

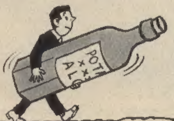
HET knikkerspel is oeroud en alle kinderen, waar ook ter wereld, spelen met de knikkers. Te Flensburg in Duitsland is er een grote fabriek waar knikkers gemaakt worden : 1000 ton per jaar. Ieder jaar in de lente komt de jeugd van Flensburg en omgeving naar de fabriek toe, want dan ledigt men door het venster een enorme zak bontegkleurde knikkers. Het verkeer in de stad wordt stilgelegd of omgeleid opdat jongens en meisjes ongestoord zouden kunnen grabbelen !

JE OREN KUNNEN SPREKEN

EEN mens hoort niet alleen met z'n oren, hij praat er ook mee ! Dat beweert althans een Duits geneesheer. Hij nam volgende proeve : Aan de ene kant van een muur stond een student die sprak in een geluiddichte doos. De oren van de student en de oren van de dokter waren met elkaar bij middel van buizen verbonden. De geneesheer verstond duidelijk wat de student hem meedeelde !

VAN DOKTER NAAR APOTEKER PER BELINOGRAM

DE zieken komen bij de dokter buiten en reppen zich naar de apoteker om de voorgeschreven geneesmiddelen te halen. Het gebeurt echter, dat deze moeten gemaakt worden en dit een paar uur en zelfs meer wachten vergt. Wie niet wachten kan moet terugkomen. Om dit tijdverlies te beletten heeft een Amerikaanse apoteker bij enkele geneesheren een belinograaf geinstalleerd. De dokter onderzoekt zijn patient, schrijft een geneesmiddel voor en laat dit briefje in het toestel glijden, dat het onmiddellijk, net als een aktualiteitsfoto, doorzendt naar de apoteker. Wanneer nu de patient bij de apoteker toekomt, staat zijn geneesmiddel gereed. Hoeveel het meer kost zegt de geschiedenis niet...

IN JE GESCHRIFT LEEST MEN JE KARAKTER

DE HANDTEKENING

HET is niet zo zeer de handtekening die wij vandaag onderzoeken, doch veeleer de streep onder de naam. De streep onder de handtekening kan men vergelijken met het voetstuk waarop men zijn standbeeld plaatst. (Tek. 1.)

Loopt de streep onder de handtekening naar rechts toe, betekent dit waardigheid, deftigheid. (Tek. 2.)

Loopt de streep naar links toe, betekent dit houding, optreden. (Tek. 3.)

Onderstreept men zijn handtekening juist onder de lijn en naar rechts toe, betekent dit dat men zich op de voorgrond wil plaatsen, dat men aan zijn persoontje wenst te herinneren.

De streep onder de handtekening die naar rechts toe loopt en valt ter hoogte van de helft van een « g », betekent dat men te doen heeft met iemand die zeer aktief is, en zich nuttig wenst te maken, iemand die praktisch aangelegd is en graag onmisbaar wordt geacht.

Is de streep nog lager, is het de handtekening van iemand die zich bewust is van zijn kracht, van z'n waarde.

Wordt de streep onder de handtekening héél laag gezet, dan houdt de schrijver in kwestie zich voor een kleine god. Hij is hovaardig. (Fig. 4.)

Wij gaan terug naar de oppervlakte om de handtekening te bekijken van iemand die ze naar links onderstreept. Het is iemand die zich in zijn ivoren toren opsluit, iemand die verwaand en laatdunkend is.

De streep aan de basis van de « f » betekent energie, spanning.

Wij stijgen nog iets hoger en komen tot in de helft van de « g ». De houding van de schrijver in kwestie is te gemaakt, mechanisch. Men heeft te doen met een automaat.

De man die letterlijk in de aarde wenst weg te kruipen, trekt een streep dwars door zijn naam (Tek. 5.)

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit :* PUBLI-ART

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.)
Italië : PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

21-6-56 **Oplage gekontroleerd door Devea.**

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Magon is naar de verboden zone gegaan om er te confereren met Tlalak, koning van de Barbaren. Er wordt op de deur van de tempel gebonkt...

(Wordt voortgezet.)